

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 października 2004 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych warunków udzielania pomocy przedsiębiorcom zatrudniającym osoby niepełnosprawne

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 19 września 2003 r. o zmianie ustawy o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr 189, poz. 1850) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 maja 2004 r. w sprawie szczegółowych warunków udzielania pomocy przedsiębiorcom zatrudniającym osoby niepełnosprawne (Dz. U. Nr 114, poz. 1194) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki udzielania przedsiębiorcom, w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807), zatrudniającym osoby niepełnosprawne, pomocy na podstawie art. 25 ust. 2—3a, art. 26a ust. 1—5 oraz art. 26d ust. 1 w związku z art. 15, art. 17, art. 19 i art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawo-

dowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123, poz. 776, z późn. zm.¹⁾), zwanej dalej „ustawą”, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2204/2002 z dnia 5 grudnia 2002 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy państwa w zakresie zatrudnienia (Dz. Urz. WE L 337 z 13.12.2002).”;

2) w § 3:

a) w ust. 2:

— w pkt 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„obciążenia wynikające z niższej produktywności osób niepełnosprawnych.”,

— po pkt 3 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) koszty adaptacji lub nabycia urządzeń przeznaczonych do użytku osób niepełnosprawnych.”,

b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. W przypadku pracodawcy, o którym mowa w § 1, prowadzącego zakład pracy chronionej, zatrudniającego co najmniej 50 % pracowników zaliczonych do znacznego lub umiarkowanego stopnia niepełnosprawności oraz pracowników psychicznie chorych, z epilepsją i z upośledzeniem umysłowym zaliczonych do lekkiego stopnia niepełnosprawności, przez podwyższone koszty zatrudnienia osób niepełnosprawnych rozumie się dodatkowo koszty:

1) budowy, instalacji lub rozbudowy danego zakładu,

2) administracyjne,

3) transportowe

— które wynikają z zatrudnienia osób niepełnosprawnych.

4. Koszty, o których mowa w ust. 2 pkt 1, przedsiębiorca wylicza w odniesieniu do pracownika niepełnosprawnego, a koszty, o których mowa w ust. 2 pkt 2—3 i ust. 3, przedsiębiorca wylicza w odniesieniu do pracownika niepełnosprawnego lub pracowników niepełnosprawnych, których dotyczą podwyższone koszty.”;

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1082, z 1998 r. Nr 99, poz. 628, Nr 106, poz. 668, Nr 137, poz. 887, Nr 156, poz. 1019 i Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 49, poz. 486, Nr 90, poz. 1001, Nr 95, poz. 1101 i Nr 111, poz. 1280, z 2000 r. Nr 48, poz. 550 i Nr 119, poz. 1249, z 2001 r. Nr 39, poz. 459, Nr 100, poz. 1080, Nr 125, poz. 1368, Nr 129, poz. 1444 i Nr 154, poz. 1792 i 1800, z 2002 r. Nr 169, poz. 1387, Nr 200, poz. 1679 i 1683 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 90, poz. 844, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2262 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 99, poz. 1001.

3) w § 4:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Maksymalna wielkość pomocy wynosi:

1) 130 % najniższego wynagrodzenia — w przypadku osób zaliczonych do znacznego stopnia niepełnosprawności,

2) 110 % najniższego wynagrodzenia — w przypadku osób zaliczonych do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności,

3) 50 % najniższego wynagrodzenia — w przypadku osób zaliczonych do lekkiego stopnia niepełnosprawności,

oraz 100 % kwoty odpowiadającej składce należnej od pracownika na ubezpieczenie emerytalne i chorobowe oraz składce należnej od pracodawcy na ubezpieczenie emerytalne, rentowe i wypadkowe od wynagrodzenia pracownika niepełnosprawnego, nie więcej jednak niż 100 % rzeczywistych podwyższonych kosztów zatrudniania osób niepełnosprawnych, o których mowa w § 3 ust. 2 i 3.

2. W przypadku osób niepełnosprawnych, u których stwierdzono chorobę psychiczną, upośledzenie umysłowe lub epilepsję oraz niewidomych, maksymalną wielkość pomocy, o której mowa w ust. 1 pkt 1—3, zwiększa się o 75 % najniższego wynagrodzenia.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Maksymalna wielkość ryczałtowo ustalonych podwyższonych kosztów zatrudnienia osób niepełnosprawnych, zwanych dalej „ryczałtem”, wynosi:

1) 90 % najniższego wynagrodzenia — w odniesieniu do osób zaliczonych do znacznego stopnia niepełnosprawności,

2) 70 % najniższego wynagrodzenia — w odniesieniu do osób zaliczonych do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności,

3) 40 % najniższego wynagrodzenia — w odniesieniu do osób zaliczonych do lekkiego stopnia niepełnosprawności,

a także 15 % kwoty odpowiadającej należnej od pracownika składce na ubezpieczenie emerytalne i chorobowe oraz 15 % kwoty odpowiadającej należnej od pracodawcy składce na ubezpieczenie emerytalne, rentowe i wypadkowe od wynagrodzenia pracownika niepełnosprawnego.

2b. Kwoty, o których mowa w ust. 2a pkt 1—3, ulegają zwiększeniu o 45 % najniższego wynagrodzenia w odniesieniu do osób, u których stwierdzono upośledzenie umysłowe, chorobę psychiczną lub epilepsję, oraz do osób niewidomych.”,

c) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

- „3. Maksymalna wielkość pomocy, o której mowa w ust. 1—2b, nie może przekroczyć 100 % kosztów płacy zatrudnionej osoby niepełnosprawnej.
4. Przez najniższe wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1—2b, rozumie się najniższe wynagrodzenie, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy.”;

4) w § 5 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. Pomoc, o której mowa w § 1, może być udzielana łącznie z każdą pomocą przeznaczoną na zatrudnienie osób niepełnosprawnych i nie może przekroczyć podwyższonych kosztów zatrudnienia osób niepełnosprawnych, pod warunkiem że są to koszty dodatkowe w stosunku do tych, które przedsiębiorca poniósłby w przypadku zatrudnienia osób niebędących osobami niepełnosprawnymi w okresie, na który osoba lub osoby niepełnosprawne są faktycznie zatrudnione.
2. Pomoc, o której mowa w rozporządzeniu, może być udzielana łącznie z pomocą na zatrudnienie oraz inną pomocą w rozumieniu art. 87 (1) Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, jak i z innym wsparciem ze środków Wspólnoty Europejskiej, w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, i nie może ona łącznie przekroczyć 100 % kosztów zatrudnienia w okresie, na jaki osoby niepełnosprawne zostały faktycznie zatrudnione.”;

5) w § 6:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. Pomoc, o której mowa w § 4, jest przekazywana w formie zaliczki lub ryczałtu na rekompensatę podwyższonych kosztów zatrudnienia osób niepełnosprawnych.
2. Warunkiem udzielenia pomocy jest zobowiązanie się przedsiębiorcy do rozliczenia przyznanej pomocy w formie zaliczki po przekazaniu, w terminie do dnia 15 lutego roku następującego po roku sprawozdawczym, organowi udzielającemu pomocy informacji o wysokości faktycznie poniesionych przez przedsiębiorcę w okresie sprawozdawczym podwyższonych kosztów zatrudnienia osób niepełnosprawnych, wynikających z:
 - 1) obciążeń, o których mowa w § 3 ust. 2 pkt 1 lit. a, obliczonych jako wyrażona w procentach różnica między obowiązującą w przedsiębiorstwie ustaloną dla pracownika niebędącego osobą niepełnosprawną minimalną wydajnością dla danej czynności lub zespołu czynności w określonej jednostce czasu a rzeczywistą wydajnością zatrudnionej osoby niepełnosprawnej wykonującej tę czyn-

ność lub te czynności w tej samej jednostce czasu;

- 2) obciążeń, o których mowa w § 3 ust. 2 pkt 1 lit. b, obliczonych na podstawie liczby nieprzepracowanych dni w okresie sprawozdawczym proporcjonalnie do wymiaru czasu pracy zatrudnionych osób zaliczonych do znacznego lub umiarkowanego stopnia niepełnosprawności;
- 3) obciążeń, o których mowa w § 3 ust. 2 pkt 1 lit. c, obliczonych na podstawie liczby nieprzepracowanych dni w okresie sprawozdawczym proporcjonalnie do wymiaru czasu pracy zatrudnionych osób niepełnosprawnych;
- 4) obciążeń, o których mowa w § 3 ust. 2 pkt 1 lit. d i e, obliczonych jako ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy;
- 5) obciążeń, o których mowa w § 3 ust. 2 pkt 1 lit. f, obliczonych jako wyrażona w procentach różnica między średnią absencją chorobową pracowników niepełnosprawnych a średnią absencją chorobową pracowników niebędących osobami niepełnosprawnymi — w tym samym okresie sprawozdawczym;
- 6) obciążeń, o których mowa w § 3 ust. 2 pkt 1 lit. g, obliczonych jako wyrażona w procentach różnica między obowiązującym w przedsiębiorstwie maksymalnym zużyciem surowców lub materiałów dla wykonania określonej czynności lub zespołu czynności a rzeczywistym zużyciem surowców lub materiałów przez zatrudnione osoby niepełnosprawne wykonujące tę czynność lub zespół czynności;
- 7) kosztów, o których mowa w § 3 ust. 2 pkt 2, stanowiących koszty zatrudnienia pracowników dotyczące czasu przeznaczonego wyłącznie na pomoc w pracy pracownikowi lub pracownikom niepełnosprawnym;
- 8) kosztów, o których mowa w § 3 ust. 2 pkt 3, obliczonych jako różnica między poniesionymi kosztami adaptacji pomieszczeń stosownie do potrzeb wynikających z niepełnosprawności zatrudnionych pracowników a kosztami adaptacji pomieszczeń, które byłyby poniesione w przypadku pracowników niebędących osobami niepełnosprawnymi;
- 9) kosztów, o których mowa w § 3 ust. 2 pkt 4, obliczonych jako różnica między poniesionymi kosztami adaptacji lub nabycia urządzeń dla potrzeb pracowników niepełnosprawnych a kosztami adaptacji lub nabycia urządzeń dla pracowników niebędących osobami niepełnosprawnymi;

- 10) kosztów, o których mowa w § 3 ust. 3 pkt 1 i 2, obliczonych jako różnica między kosztami poniesionymi w związku z zatrudnianiem osób niepełnosprawnych a kosztami, które byłyby poniesione w przypadku, gdyby takie osoby nie były zatrudniane;
- 11) kosztów, o których mowa w § 3 ust. 3 pkt 3, stanowiących koszty dowożenia lub dojazdu pracowników niepełnosprawnych.”,
- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. Warunkiem udzielenia ryczałtu jest zobowiązanie się przedsiębiorcy do nadesłania, w terminie do dnia 15 lutego roku następującego po roku sprawozdawczym, organowi udzielającemu pomocy zbiorczej informacji w formie oświadczenia o podwyższonych kosztach zatrudnienia osób niepełnosprawnych, na które wykorzystano w okresie sprawozdawczym przyznany ryczałt.”,
- c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Przedsiębiorca składa organowi udzielającemu pomocy oświadczenie o wyborze jednej z form pomocy, o której mowa w ust. 1, na dany rok sprawozdawczy w terminie do dnia 20 lutego tego roku.”;
- 6) uchyla się załącznik do rozporządzenia.
- § 2. Przepisy rozporządzenia stosuje się do pomocy, do której przedsiębiorca nabył prawo po dniu 1 maja 2004 r., z tym że warunkiem skorzystania z ryczałtu jest złożenie organowi udzielającemu pomocy przez przedsiębiorcę oświadczenia o wyborze tej formy pomocy w terminie do dnia 15 grudnia 2004 r. oraz zobowiązanie się do rozliczenia wcześniej pobranej pomocy w formie zaliczki w terminie do dnia 15 lutego 2005 r.
- § 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *M. Belka*